

- Διαδοχικότητα (Adjacency) : Οι ιδέες και έννοιες που δεν είναι ξεκάθαρες για τους μαθητές σε κάποιο επίπεδο, κατανοούνται πλήρως στο επόμενο επίπεδο.
- Διάκριση (Distinction) : Κάθε επίπεδο έχει τα δικά του γλωσσικά σύμβολα και τα δικά του δίκτυα σχέσεων. Το νόημα του κάθε γλωσσικού συμβόλου είναι κάτι περισσότερο από τον προφανή του ορισμό, συμπεριλαμβάνει τις εμπειρίες με τις οποίες κάθε ομιλητής συνδέει το εκάστοτε σύμβολο. Κάτι που είναι σωστό σε ένα επίπεδο δεν είναι απαραίτητα σωστό και σε ένα άλλο. Για παράδειγμα, στο επίπεδο 0 το τετράγωνο είναι το σχήμα που μοιάζει με κουτί. Στο επίπεδο 2, είναι ένας πολύ συγκεκριμένος τύπος ορθογωνίου παραλληλογράμμου. Τίποτα όμως από τα παραπάνω δεν έχει νόημα για τον ορισμό του τετραγώνου για κάποιον που είναι στο επίπεδο 1. Αν στο μαθητή απλά δίνεται ένας ορισμός και δεν τους δίνεται το περιθώριο να αναπτύξει ουσιαστικές εμπειρίες γύρω από την έννοια, τότε αυτός δε θα είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει τη γνώση αυτή πέρα από αυτά που κάνει μέσα στην τάξη.
- Διαχωρισμός (Separation) : Άτομα που ανήκουν σε διαφορετικά επίπεδα δεν είναι εύκολα να αλληλοκατανοηθούν. Ένας δάσκαλος που ανήκει σε κάποιο επίπεδο γεωμετρική σκέψης μιλάει διαφορετική «γλώσσα» από κάποιον μαθητή του που ανήκει σε κάποιο χαμηλότερο επίπεδο. Όταν, για παράδειγμα, ένας δάσκαλος μιλάει για ένα τετράγωνο, εννοεί ένα συγκεκριμένο είδος ορθογωνίου παραλληλογράμμου. Ένας μαθητής όμως που ανήκει σε επίπεδο 0 ή 1 δε θα κατανοεί τον όρο αυτό με τον ίδιο τρόπο. Το αποτέλεσμα είναι ο μαθητής να μην κατανοεί το δάσκαλο και ο δάσκαλος να μην καταλαβαίνει πώς σκέπτεται ο μαθητής, συχνά καταλήγοντας ότι απλά ο μαθητής απαντάει λάθος σε αυτό που τον έχει ρωτήσει. Οι van Hiele πίστευαν ότι η ιδιότητα αυτή ήταν ένας από τους βασικούς λόγους που οι μαθητές αποτυγχάνουν ή δυσκολεύονται στη γεωμετρία. Οι δάσκαλοι πιστεύουν ότι εκφράζονται ξεκάθαρα και λογικά, όμως ο συλλογισμός επιπέδου 3 ή 4 που έχουν, δε γίνεται κατανοητός από τους μαθητές οι οποίοι ανήκουν σε χαμηλότερο επίπεδο. Στην ιδανική περίπτωση, ο δάσκαλος και οι μαθητές χρειάζεται να έχουν κοινές εμπειρίες πίσω από τη «γλώσσα» τους, κάτι που φυσικά δεν είναι πάντα δυνατό.
- Επίτευξη (Attainment) : Οι van Hiele πρότειναν πέντε φάσεις μέσω των οποίων ένας μαθητής μπορεί να περάσει από ένα επίπεδο στο επόμενο. Η επίτευξη αναφέρεται στο